

[Poulsgaard]

Hvis vi skal være lykkelige mennesker, så skal vi også være frie mennesker, og man bliver ikke fri under formynderi, under statsdirigering.

Alle disse venstrefløjspartier har så uhyre travlt med de fæle kapitalister og udbyttere. Ja men sidder I da herinde hele tiden? Bevæger I jer aldrig ud i landet? Gå da ud og spørg ham eller hende, der har en lille virksomhed, et landbrug, og hvad de nu har, der knokler fra klokken er 5 morgen til 9-10 om aftenen. Jeg tror ikke, de synes, at de udbytter nogen. Nej, de lader sig udbytte. De lader sig udbytte af den herskende klasse, der sidder, som de sad den dag, de blev sat.

Og den vokser jo. Jeg skulle have været oppe i lønningsrådet nu. Der har vi en stribe af ansøgninger, fuldstændig tåbelige ansøgninger til tåbelige stillinger, der er oprettet, fordi folketinget ikke har lyttet til folkets røst. Jeg håber, det en dag får ende, og at også socialdemokratiet kan komme til fornuft. Men jeg har godt nok svært ved at se, hvornår den dag skulle indtræffe.

Tange (FP):

Selv om denne debat drejer sig om de langsigtede mål for samfundets udvikling, føler jeg trang til – på grund af hr. Kjeld Olesens udtalelser om fremskridtspartiet – at vi også gør status i dag og ser på, hvor vi befinder os. Vi har i dag en stor arbejdsløshed, 200.000 arbejdsløse, samtidig med at det er vanskeligt at få arbejdskraft. Vi har en katastrofal udlandsgæld, vi har en enorm indenlandsk statsgæld, vi har et erhvervsliv, der har så store omkostninger til lønninger og renter, at det døjer med at konkurrere med udlandet. Vi har store problemer for skibsfarten, vi har store problemer for skibsværfterne, vi har store problemer med fiskeriet, store problemer med energiforsyningen, kaotiske forhold på arbejdsmarkedet, utilfredshed hos arbejderne, utilfredshed hos funktionærerne, utilfredshed hos de offentligt ansatte, desperation hos erhvervsdrivende, der ikke er i stand til at give mere i løn, desperation hos de uddannelsessøgende, der kun bliver uddannet til arbejdsløshed, utilfredshed hos folkepensionister, der skal klare sig med en brøkdel af det, en arbejdsløs får i understøttelse, frygt hos borgerne for den tiltagende vold med bandekrige og vold, så

ældre borgere ikke tør færdes efter mørkets frembrud. Vi har alkohol- og narkoproblemer.

Der svindles og snydes i dette samfund, navnlig med tilskud, skatter og afgifter, så man i dag sjældent møder hædersmænd og hæderskvinder. Vi er blevet samfundets småsvindlere og tilskuds-narkomaner. Vi har en lovgivning, et bureaukrati, som hverken borgere eller administration kan finde ud af. Vi er på vej ind i det retsløse samfund.

Og så udtaler hr. Kjeld Olesen i dag, at fremskridtspartiet er uden indflydelse. Jeg må sige, at jeg er glad ved, at fremskridtspartiet ikke har haft indflydelse på den lovgivning og den tilstand, der er i landet i dag, og jeg er glad ved at høre – sådan må man vel kunne forstå hr. Kjeld Olesens udtalelse – at regeringen og socialdemokratiet og venstre vil påtage sig ansvaret for det samfund, vi har i dag.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Vi befinder os egentlig i en situation, der er meget tilspidset og meget aktuel. Midt i denne tilspidsede og aktuelle situation giver folketinget sig tid til i en 5-6 timer at diskutere ideer og langsigtede målsætninger. Det kan have sin berettigelse, selv om man nok synes, at meget af det virker en anelse vidtløftigt.

Jeg kan ikke lade være med at gøre opmærksom på, når hr. Steen Folke taler lidt nedsættende om, at vi kun beskæftiger os med stabilitetsproblemer og konkurrenceproblemer og betalingsbalance, at det er nu de fundamentale økonomiske problemer, som vi må klare, hvis vi skal kunne fastholde de rigtige ting, som dette folketing efterhånden har gennemført, og som er blevet en del af vores samfund, og hvis vi skal kunne bygge videre i retning af et stadig bedre samfund, så må alle disse fundamentale økonomiske problemer nu klares.

Jeg tror også, det er det, der har været baggrunden for, at det sådan set er gået Danmark relativt godt, at vi nok har kunnet diskutere ideer og langsigtet målsætning, men at vi også, og i og for sig primært, har beskæftiget os med her-og-nu-problemer, fordi det var forudsætningen for, at vi kunne komme videre.